

התובעת:

- נגד -

הנתבע:

החלטה

מבוא

1. התובעת הינה סוכנות שחקנים בינלאומית.
2. הנתבע הינו שחקן כדורגל זר יליד שנת 1998 שמוצאו מ-.....
3. ביום 26.5.2023 – עת היה השחקן תחת חוזה מחייב עם קבוצה אירופית - נחתם בין הסוכנות לבין השחקן הסכם מנדט בלעדי לפיו (בקיצור בלתי-ממצה) מתחייב השחקן שבתקופה שעד ליום 15.9.23 לא יהיה מיוצג על ידי גורם אחר לגבי מועדוני כדורגל בישראל, טורקיה ויוון. על פי המופיע בהסכם – והשחקן לא טוען אחר – ההסכם נחתם בישראל.
4. בחודש ספטמבר 2023 התקשר השחקן עם קבוצה ישראלית לתקופה של שלוש עונות משחקים, החל מעונת המשחקים 23/24. לטענת הסוכנות, ההתקשרות בוצעה באמצעות מייצג אחר, תוך שהשחקן מפר את הסכם עימה.
5. הסוכנות הגישה תביעה כנגד השחקן לפיצויה בשל הנזק שנגרם לה לטענתה בסך של 100,000 יורו.
6. בהסכם נקבעה תניית שיפוט בלעדית כדלקמן:
Any dispute deriving from the wording or execution of this mandate will be brought exclusively under the primary and final jurisdiction of the Court of Arbitration of Sport (CAS) in Lausanne.
7. בכתב התביעה טענה הסוכנות כי לתניית השיפוט הייחודית שבהסכם אין נפקות, כך שהסמכות לדון בתביעתה נתונה למוסד לבוררות וגישור.

8. השחקן הגיש בקשה לקבוע כי המוסד לבוררות וגישור איננו הפורום הנאות לדון בתביעה וכי יש להעביר את הדיון בתביעה ל- CAS שבלוזאן. כן עתר השחקן – ועתירתו התקבלה – לדחות את המועד להגשת כתב ההגנה עד לאחר מתן ההכרעה בדבר הסמכות.
9. הסוכנות הגיבה לטיעוני השחקן. השחקן השיב לטיעוני הסוכנות.

דיון והכרעה

10. הצדדים הסמיכו אותי לדון ולהחליט בעניין סמכות המוסד לבוררות וגישור לדון בתיק זה. החלטתי ניתנת מכח הסמכה זו ומכח סעיף 2(ט) לתקנון המוסד לבוררות וגישור, בו נקבע כי בורר מוסמך לקבוע לעניין סמכותו, בהחלטה מנומקת.
11. סעיף 10(א) לחוק הספורט, תשמ"ח – 1968 (להלן: "חוק הספורט"), קובע כדלקמן:
התאחדות או איגוד יתקינו תקנונים שיסדירו את הניהול התקין של הענף או של ענפי הספורט שהם מרכזים, לרבות תקנונים בדבר משמעת, שיפוט פנימי, ובכלל זה מוסדות השיפוט הפנימיים וסדרי הדין שלפיהם ידונו ...
12. סעיף 11(א) לחוק הספורט מעניק סמכות שיפוט יחודית למוסדות השיפוט הפנימיים שיוקמו על פי האמור בסעיף 10(א) לחוק הספורט:
הסמכות הבלעדית לדון ולהחליט בענינים הקשורים לפעילות במסגרת התאחדות או איגוד, תהיה בידי מוסדות השיפוט הפנימיים שנקבעו בתקנון לפי סעיף 10, ובהתאם להוראות שנקבעו בתקנון לפי אותו סעיף.
13. בהסתמך על הסמכויות שהוענקו לה בחוק הספורט, התקינה ההתאחדות לכדורגל, בין היתר, את תקנון המוסד לבוררות וגישור ותקנון המייצגים.
 בתקנונים אלה נהגה ההתאחדות לכדורגל על פי האמור בחוק הספורט וקבעה כי למוסד השיפוט הפנימי שלה העוסק בבירור מחלוקות (המוסד לבוררות וגישור), תהיה סמכות שיפוט בלעדית בסכסוך בין מייצג שחקנים לבין שחקן:
- 13.1. בסעיף 2 לתקנון המוסד לבוררות וגישור נקבע:
2. סמכות יחודית לבוררים חברי המוסד לבוררות וגישור תהיה סמכות בלעדית לדון:
 ....
(ח) בכל סכסוך הנוגע ליחסים החוזיים שבין מייצג שחקנים לבין שחקן או בין מייצג שחקנים לבין קבוצה או בין מייצג שחקנים אחד לבין מייצג שחקנים אחר.
- 13.2. סעיף 3 לתקנון המוסד לבוררות וגישור – שכותרת השולים שלו היא: בוררות חובה – קובע כי "כל סכסוך המנוי בסעיף 2 לעיל יובא לדיון והכרעה אך ורק במסגרת המוסד לבוררות וגישור."

13.3. בסעיף 9 לתקנון המייצגים נקבע:

כל מחלוקת או סכסוך בין מייצג לבין שחקן, או בין מייצג לבין קבוצה או בין שני מייצגים הרשומים ככאלה ברישומי ההתאחדות והנוגעים לפעילותם כמייצגים יובאו להכרעה, בבוררות חובה, בפני המוסד לבוררות, בהתאם להוראות תקנון המוסד לבוררות.

מסעיף (2)4 לתקנון זה עולה במפורש כי המדובר בסמכות ייחודית.

14. אם כן, לפנינו שני מסלולי סמכות שיפוט ייחודית מקבילים: האחד, המסלול הסטוטורי רגולטורי, שבסיסו בחוק הספורט והשני המסלול ההסכמי חוזי, שבסיסו המסמך שנחתם על ידי שני הצדדים. ההסדר הקבוע בכל מסלול סותר את ההסדר הקבוע במסלול האחר, ויש להכריע באיזה מסלול תבורר המחלוקת המהותית שבין הצדדים.

15. לפני ההכרעה בשאלה זו, יש לדון בשתי טענות המועלות ע"י השחקן:

- האחת, לטעמו, על פי ניירות עמדה מספר 1010 (מיום 20.12.05), 1129 (מיום 228.12.07) ו- 1876 (מיום 18.1.24) של פיפ"א, אשר הסדירו את התנאים לפיהם National Dispute Resolution Chamber (NDRC) יהיה מוסמך לדון בסכסוכים בעל מימד בינלאומי, עליו לעמוד במספר תנאים; בעיקר מדגיש השחקן את הצורך שהבוררים יתמנו על ידי גוף בו לשני הצדדים השפעה שווה.

דומה כי ניירות העמדה האמורים – ובוודאי האחרון שבהם עליו סומך השחקן את טענותיו (נייר מס' 1876 מינואר שנה זו) - עניינם בטריבונל שנועד להכריע בסכסוכי עבודה בין שחקנים לבין קבוצות; ראה סעיף a לנייר עמדה זה ("employment-related disputes") וסעיף (2)1 לתקנון שצורף למסמך זה (National Dispute Resolution Chamber Recognition Principles) (להלן: "התקנון"):

FIFA recognizes that parties may wish to refer an employment-related dispute to a dispute resolution system at national level instead of submitting it to FIFA or seeking redress before a civil court.

סעיפים (C)3(2) ו- (C)3(2)1 לתקנון הנזכרים בטיעוני השחקן עוסקים (כמו עוד סעיפים רבים בתקנון) ביחסי עובד-מעביד.

אם כן, ניירות העמדה הנ"ל והתקנון עוסקים ב- NDRC שעניינו בירור מחלוקות בתחום דיני העבודה בין קבוצה לבין שחקן, ואינם עוסקים בשאלת הטריבונל הראוי לדון במחלוקת חוזית שבין מייצג לבין שחקן (שבידוע, איננו בגדר הסכם עבודה, לא של המייצג ולא של השחקן). לפיכך התנאים המנויים במסמכי פיפ"א אלה, לרבות לעניין ייצוג שווה לשחקנים וקבוצות בטריבונל, אינם רלוונטיים. כך גם לא רלוונטיים האסמכתאות המובאות על ידי השחקן שעניינם סכסוכים בין קבוצה לשחקן.

- 1 - השניה, לטענת השחקן, המוסד לבוררות איננו עומד בתנאי פיפ"א לדון בסכסוכים
 2 בעלי מימד או אופי בין-לאומי.
 3 אינני סבור שיש לקבל טענה זו של השחקן, שגם היא נסמכת בעיקר על טענות שמקורן
 4 ועניינם בירור סכסוכי עובד-מעביד ולא מחלוקת לעניין הסכם בין מייצג לבין שחקן.
 5 לעניין זה אסתפק בהפניה לסעיפים 41 – 47 להחלטה מיום 4.4.22 בתיק בוררות 21/22
 6 – 96, שפורסמה באתר ההתאחדות. האמור שם מקובל עלי.
- 7 16. אם כן, הדרא קושיא לדוכתא: מה גובר, תניה שהצדדים הסכימו עליה – שיש להניח כי
 8 הוכתבה לשחקן על ידי הסוכנות - או ההוראה הסטטוטורית בדבר בוררות חובה ומתן
 9 סמכות יחודית למוסד לבוררות וגישור?
- 10 17. בנושא זה הבעתי את דעתי בהחלטה מיום 2.3.23, בתיק בוררות 22/23 – 94, בו נדונה
 11 תביעה של קבוצה ישראלית נגד שחקן זר:
- 12 **7. אם כן, הדין הישראלי – שהוא הדין החל על היחסים שבין הצדדים**
 13 **בתקופה הרלוונטית לכתב התביעה – קובע באופן חד משמעי כי למוסד**
 14 **לבוררות נתונה סמכות ייחודית לדון בסכסוך נשוא כתב התביעה וכי הן**
 15 **הקבוצה והן השחקן מחוייבים להביא את הסכסוכים ביניהם להסדרה**
 16 **במסגרת מוסד משפטי זה.**
- 17 8. ויודגש: על פי הדין הישראלי, גם אם קבוצה ושחקן קובעים בהסכם
 18 ההתקשרות כי סכסוך ביניהם ידון על ידי מוטב אחר – אין נפקות לקביעה
 19 זו, והוראות תקנון המוסד לבוררות וגישור גוברות על ההוראה ההסכמית.
 20 לא זו אף זו, אם קבוצה או שחקן ירצו להגיש תביעה כלפי הצד השני לבית
 21 משפט ישראלי (לרבות בית הדין לעבודה), בית המשפט יאכוף את בוררות
 22 החובה על מגיש התביעה ויסרב לדון בה.
- 23 18. כאז כן אתה: אני סובר כי בהעדר נסיבות מיוחדות, הסכמת הצדדים נדחת מפני הכלל
 24 הרגולטורי, אשר שני הצדדים הכפיפו את עצמם אליה: הסוכנות מעצם היותה גוף
 25 ישראלי שערך (לטענתה) הסכם לגבי ייצוג השחקן כלפי, בין היתר, קבוצות ישראליות
 26 ותביעתה מתייחסת להתקשרות השחקן עם קבוצה ישראלית, והשחקן מעצם
 27 התקשרותו עם קבוצה ישראלית ומשחקו בשורותיה. רצונו של מחוקק חוק הספורט
 28 ברורה: מתן סמכות בלעדית לטריבונלים הפנימיים של איגודי הספורט וחיוב כל
 29 הגורמים בענף ספורט מסויים להתדיין בפני טריבונלים אלה. הרגולטורית בענף הכדורגל
 30 – ההתאחדות לכדורגל – ישמה עקרון זה בתקנוניה, באופן החד-משמעי האפשרי.
 31 להבנתי, ההסדר הרגולטורי הינו בבחינת הסדר שלילי לאפשרות להתנות עליו.
- 32 19. השחקן טוען כי בעניין שלפנינו מצויים מימדים בין-לאומיים רבים, שיש בהם כדי לתעדף
 33 את קיום ההתדיינות בין הצדדים ב-CAS. אינני רואה הדברים עין בעין עם השחקן,
 34 בהתייחס לתשתית העובדתית שלפני. למעשה, מעבר להיותו של השחקן בעל אזרחות
 35 זרה, כל יתר המימדים הינם ישראליים: ההסכם בין הצדדים נחתם בישראל, הקבוצה

1 בה חתם השחקן הינה ישראלית, הסוכנות הינה תאגידי ישראל, במועד הגשת התביעה
 2 השחקן הינו תחת חוזה בקבוצה ישראלית וישראל הינה מקום שהותו, השירות שנתנה
 3 לו הסוכנות – לטענתה – היה בישראל והמעורבים הינם בישראל (וככל הנראה
 4 ישראלים). לעובדה כי השחקן היה תחת חוזה עם קבוצה סקוטית במועד חתימת
 5 ההסכם, כמו גם לכך שההסכם התייחס למתן שירותי ייצוג גם לגבי מועדונים בטורקיה
 6 וביוון, אין נפקות מעשית ודיונית (או לפחות לא נטען כך ע"י השחקן). השחקן לא טען כי
 7 קיום הדיון בארץ יגרום לו נזק, הכבדה או, חלילה, עיוות דין וכפי שהדברים נראים –
 8 וכאמור השחקן לא טען אחרת – אין כל הבדל במהלכים הדיוניים בניהול תיק זה מניהול
 9 תיק כזה בו הנתבע הינו שחקן ישראלי.

10 20. ער אני לכך כי ביני לביני, ביום 8.5.23, ניתנה בתיק בוררות 22/23 – 97 החלטה בתביעה
 11 שהגיש מייצג שחקנים זר כנגד קבוצה ישראלית, לקבלת עמלת ייצוג בגין שחקן זר שייצג
 12 כלפי הקבוצה הישראלית. ההסכם שבין הקבוצה למייצג דשם כלל תניית שיפוט ייחודית
 13 הדומה – בעיקרה – לתניית השיפוט בהסכם שבתיק זה. בהחלטה דשם הגיע הבורר
 14 למסקנה כי בנסיבות העניין, יש להעדיף את רצון הצדדים ולפיכך קבע שעל הצדדים
 15 להתדיין בפני מוסדות השיפוט של פיפ"א. יצויין כי בהחלטה אין התייחסות להחלטתי
 16 מיום 2.3.23, ויש להניח כי לא היתה בפני הבורר.

17 המשקל הניתן לשיקולים בעד ונגד בהחלטה בתיק 22/23 – 97 שונה מהמשקל הניתן
 18 לשיקולים עליהם עמדתי בהחלטותי, והדבר מביא לתוצאות שונות. נדמה לי שכפי שעולה
 19 מסעיף 10 סיפא ו-13.2 להחלטה בתיק בוררות 22/23 – 97, הנסיבות היו צבועות חזק
 20 יותר במימדים בינלאומיים, והנטל לשכנע כי אין ליתן משקל קובע לתניית השיפוט
 21 המוסכמת הוטל על מי שטוען לכך.

22 עומדים אנו לנוכח שתי החלטות שקשה – אם כי לא בלתי-אפשרי – לישב ביניהן. ימים
 23 יגידו מה תהיה הדרך שתועדף. דומה שעל ההתאחדות לכדורגל להדרש לסוגיה זו,
 24 ולהבהיר את עמדתה באמצעות תיקון התקנון, לכאן או לכאן.

החלק האופרטיבי

27 21. עתירת השחקן למתן החלטה כי למוסד לבוררות וגישור אין סמכות לדון בתביעה נדחית.
 28 22. השחקן יגיש כתב הגנה עד ליום 6.8.24.

29 בכתב ההגנה יפורטו פרטי היטב כל טענות השחקן. בכל מקרה של הכחשת טענה מטענות
 30 הסוכנות, לא יעשה הדבר על דרך ההתחמקות אלא השחקן יתייחס לגופה של הטענה.
 31 בנוסף, לכתב ההגנה יצורפו כל המסמכים עליהם יבקש השחקן להסתמך במהלך
 32 הבוררות (למעט מסמכים שצורפו לכתב התביעה).

33 23. כתב תשובה יוגש עד ליום 18.8.24. לכתב התשובה יצורפו כל המסמכים עליה תבקש
 34 הסוכנות להסתמך במהלך הבוררות (למעט מסמכים שצורפו לכתב התביעה ולכתב
 35 ההגנה).

1 .24. אני קובע את הדיון הראשון בתיק ליום 26.8.24 שעה 11:00.

2 .25. הדיון יתקיים על דרך מפגש זום. הקישור למפגש ישלח על ידי ביום הדיון, במייל.

3 .26. הדיון יהיה במתכונת קדם-משפט. נציג מוסמך מטעם הסוכנות והנתבע יתייצבו אישית
4 לדיון.

5

6

7

ניתן היום, 16.7.24.

8

9